

Domenica

Marco Borsato

Zacht als een bries die ritselt door de bomen
Vormen mijn lippen jouw naam en denk ik aan jou
Iedere nacht zie ik je in mijn dromen
Ik fluister dan dicht bij jouw mond hoeveel ik van je hou
O ja, ik weet wel dat jij niet vrij bent
Maar ik zal wachten tot jij van mij bent
Domenica
Ooit op een dag zul je naar me luisteren
En dan zul je begrijpen dat wij zijn geschapen voor elkaar
Tot op die dag zal ik alleen maar fluisteren
Ik wacht op een teken van jou een blik of een gebaar
O ja, ik weet wel dat jij niet vrij bent
Maar ik heb geduld en ik zal wachten tot jij van mij bent
Ik droom van ons hier in het duister
Ik zie je gezicht en in mijn hoofd klinkt ons gefluister
Domenica, domenica
O ja, ik weet wel dat jij niet vrij bent
Maar ik heb geduld en ik zal wachten tot jij van mij bent
Ik wacht op jou al duurt het eeuwen
Ik fluister je naam, maar eens komt de dag
Dat ik hem zal schreeuwen
Domenica, domenica, domenica